

Hải Âm

Nguyễn Sa

Áo trắng bay em bên lển chào
Mây nghiêng nghiêng mình xuống dầy phi lao
Anh trong khoảnh khắc vô cùng đó
Thấy động cây rừng chỗ núi cao

Em có hoa lan giữa tóc thề
Mặt trời xen kẽ ngón tay che
Phượng Đông vào chỗ hồng đôi má
Chiều xuống lưng chừng mái tóc thưa

Tiếng hát bay đi tiếng vọng trôi
Ngàn năm cong xuống nhánh sông dài
Hải âm em sẽ giữ ngàn năm đó
Anh lạc đường trong xứ Liêu Trai

Núi cũng như sông vẫn lạ lòng
Chiều toàn mây trắng, nhớ nhau chẳng
Mây tìm chỗ em ngồi soi bóng
Anh lậy trời cho nước thật trong...